

Sygn. akt IV CNP 21/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa (...),
w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Sprawiedliwości
i P. Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 października 2016 r.,

1) odrzuca skargę;

**2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset
złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, to wymaganie konstrukcyjne jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki zdolne uwiarygodnić powstanie szkody (porównaj między innymi postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, nie publ. i z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Skarga powoda nie spełnia tego wymagania, gdyż nie określono w niej postaci szkody, czasu jej powstania ani związku z wydaniem zaskarżonego wyroku, jak również nie przedstawiono żadnych dowodów ani ich surogatów, zdolnych uprawdopodobnić powstanie szkody. Należy podkreślić, że wskazane przez powoda jako źródło szkody, nieuwzględnienie powództwa nie może być utożsamiane z wyrządzeniem szkody przez wydanie wyroku oddalającego powództwo, w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. Nie zawsze bowiem takie rozstrzygnięcie będzie prowadzić do powstania szkody majątkowej. Dlatego skarżący powinien przedstawić wyczerpujący wywód prawny wskazujący związek między wydaniem wyroku oddalającego powództwo a twierdzoną przez siebie szkodą, a w celu uprawdopodobnienia jej wystąpienia powołać wszelkie fakty świadczące o jej istnieniu oraz o związku między szkodą a wydaniem zaskarżonego wyroku. Należy też stwierdzić, że wskazane przez powoda jako szkoda spowodowana wydaniem zaskarżonego wyroku koszty procesu, nie stanowią szkody, w rozumieniu art. 424¹ § 1 i art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., nawet wtedy, gdy strona je uiściła przed wniesieniem skargi, czego powód nie wykazał (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r. III CNP 46/06 i z dnia 16 maja 2012 r. II CNP 6/12, nie publ.).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. kolejnym wymaganiem konstrukcyjnym skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest

wykazanie, że jego wzruszenie w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Jak wielokrotnie stwierdzał Sąd Najwyższy, w ramach tej przesłanki skarżący obowiązany jest przedstawić wyczerpujący i pogłębiony wywód prawny i wykazać w nim (a nie tylko „wskazać”, „przyczyć” czy „uwiarygodnić”), że nie istniały i nie istnieją żadne środki prawne, pozwalające na wzruszenie zaskarżonego wyroku. Skarżący musi wskazać wszystkie środki prawne służące zaskarżeniu wyroku i dokładnie wyjaśnić, dlaczego z nich nie skorzystał (porównaj między innymi postanowienia z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140 i z dnia 16 kwietnia 2014 r. IV CNP 65/13, nie publ.).

Powód nie przedstawił pogłębionego wyvodu prawnego w tym przedmiocie, a przede wszystkim nie uzasadnił swojego twierdzenia, że zakwestionowany wyrok oddalający powództwo o zasądzenie kwot po 80 000 zł od każdego z dwóch pozwanych, nie podlegał zaskarżeniu skargą kasacyjną.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. odrzucił skargę, a na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 424¹² k.p.c. orzekł o kosztach postępowania skargowego.